

Žitava, Kristýna a Malá Skála

Můj způsob léta ve dnech 15. až 20. 8. 2012 zdál se mi věru šťastným. Bylo to dramatické, chvílky všelijaké, ale suma sumárum: nádhera! V těch dnech bylo v životě mém mnoho atletiky, plavání, přátel i pěkné přírody.

Závodil jsem na ME veteránů v Žitavě v desetiboji a z mého hlediska to dopadlo dobře. Žádné NM, DNF, DQ či DNS mne nepotkalo. Co se týče jednotlivých výkonů, dopadlo to 6:4 pro mne. Tedy v tom smyslu, že za těch lepších šest se nebudu stydět, až je budu v ročence číst. A ty čtyři zbývající třeba ještě do konce sezóny opravím. Desetiboj to lehký nebyl, druhý den nastalo dvouhodinové zpoždění před tyčkou, končili jsme někdy před devátou večer. Já ale měl štěstí v kamarádech z liberecké party MASASSS, kteří mne vždy po závodech do kempu Kristýna dovezli.

Ubytování v kempu Kristýna jsem uvítal. Každý den plavání v čisté vodě a v chatách přátelé, se kterými si bylo o čem povídat.

Blízkost mého bydliště mi dovolila odskočit si v sobotu domů, opravit menší havárku vody a v neděli jet na Malou Skálu odběhnout Tyršův běh na Sokol, což je závod zařazený do mého oblíbeného cyklu „Pohár běžce Českého ráje“. Skončil jsem třetí (ze čtyř) v kategorii nad 60 let. Byl jsem velmi spokojený, vždyť „bedna“ je pro mne vzácnost. Po návratu z vrchu Sokol dolů na Malou Skálu jsem zamířil do Boučkova statku na tolik vytoužené jehněčí kolínko. A po obědě zpět vlakem do Hrádku nad Nisou a na Kristýnu. A zde konečně do vody! V jiná léta po běhu na Sokol plavu v Jizeře na maloskalské Žluté plovárně.

Mám tedy na co vzpomínat, ale i co napravovat. Tím myslím ty čtyři slabší výkony v desetiboji.

5. září 2012

Ladislav Dvořák